

सर्वथाऽनाश्वासेनृणांजीवनमेव न स्यादित्याह नेति ॥ ७५ ॥ स्वयंदौषवती अहं निर्दोषमपित्वया सहवासं कर्तुं न शक्नोमीत्याह दृष्टान्तमुखेन यस्येत्यादिना ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥
 अकर्मशील इतिच्छेदः ॥ ८३ ॥ अर्थकालदैवस्वभावाख्यं ॥ ८४ ॥ बलवैराग्यं ॥ ८५ ॥ कुप्यंतामादिचादकुप्यंस्वर्णरत्नादि उपहितानि उपमित्राणि ॥ ८६ ॥ विद्यादीनां फलानि क्रमेणाह सर्वत्रेति क

ब्रह्मदत्त उवाच नाविश्वासाद्विंदतेऽर्थानीह ते चापि किंचन ॥ भयात्वेकतरान्नित्यं मृतकल्याणं भवन्ति च ॥ ७५ ॥ पूजन्युवाच यस्येह व्रणिनौ पादौ पद्भ्यां च
 परिसर्पति ॥ खन्येते तस्य ते पादौ सुगुप्तमिह धातवः ॥ ७६ ॥ नेत्राभ्यां सरुजाभ्यां यः प्रतिवातमुदीक्षते ॥ तस्य वायुरुजात्यर्थं नेत्रयोर्भवति ध्रुवं ॥ ७७ ॥ दुष्टं पं
 थानमासाद्य यो मोहादुपपद्यते ॥ आत्मनो बलमज्ञायत दंतं तस्य जीवितं ॥ ७८ ॥ यस्तु वर्षमविज्ञाय क्षेत्रं कर्षति कर्षकः ॥ हीनः पुरुषकारेण सस्यं नैवाश्रुते ततः
 ॥ ७९ ॥ यस्तु तिकं कषायं वा स्वादु वामधुरंहितं ॥ आहारं कुरुते नित्यं सो मृतत्वाय कल्पते ॥ ८० ॥ पथ्यं मुक्ता तु यो मोहादुष्टमश्नाति भोजनं ॥ परिणाममविज्ञायत
 दंतं तस्य जीवितं ॥ ८१ ॥ दैवं पुरुषकारश्च स्थिता वन्योन्यसंश्रयात् ॥ उदाराणां तु सत्कर्म दैवं क्लीबा उपासते ॥ ८२ ॥ कर्म चात्महितं कार्यं तीक्ष्णं वायदिवा मृदु ॥
 ग्रस्यते कर्मशीलस्तु सदानर्थैरकिंचनः ॥ ८३ ॥ तस्मात्सर्वव्यपोत्थार्थं कार्य एव पराक्रमः ॥ सर्वस्वमपि संत्यज्य कार्यमात्महितं नरैः ॥ ८४ ॥ विद्याशौर्यं च दाक्ष्यं
 च बलं धैर्यं च पंचमं ॥ मित्राणि सहजान्याहुर्वर्तयन्ती हतैर्बुधाः ॥ ८५ ॥ निवेशनं च कुप्यं च क्षेत्रं भार्या सुहृज्जनः ॥ एतान्युपहितान्याहुः सर्वत्र लभते पुमान् ॥ ८६ ॥
 सर्वत्र रमते प्राज्ञः सर्वत्र च विराजते ॥ न विभीषयते कश्चिद्भीषितो न विभेति च ॥ ८७ ॥ नित्यं बुद्धिमतोऽप्यर्थः स्वल्पकोऽपि विवर्धते ॥ दाक्ष्येणा कुर्वतः कर्मसंय
 मात्प्रतिष्ठति ॥ ८८ ॥ गृहस्नेहा वद्वानां नराणामल्पमेधसां ॥ कुस्त्री खादति मांसांसा निमाघमांसे गवा इव ॥ ८९ ॥ गृहं क्षेत्राणि मित्राणि स्वदेश इति चापरे ॥
 इत्येवमवसीदंति नरा बुद्धिविपर्यये ॥ ९० ॥ उत्पतेत्सहजाद्देशाद्याधिदुर्भिक्षपीडितात् ॥ अन्यत्र वस्तुं गच्छेद्वावसेद्वा नित्यमानितः ॥ ९१ ॥ तस्मादन्यत्र यास्या
 मिव स्तुं नाहमिहोत्सहे ॥ कृतमेतदनार्यमेतव पुत्रे च पार्थिव ॥ ९२ ॥ कुभार्या च कुपुत्रं च कुराजानं कुसौत्तदं ॥ कुसंबंधं कुदेशं च दूरतः परिवर्जयेत् ॥ ९३ ॥ कुपुत्रेना
 स्ति विश्वासः कुभार्यायां कुतोरतिः ॥ कुराज्ये निर्वृतिर्नास्ति कुदेशे नास्ति जीविका ॥ ९४ ॥

श्रित्तमिति शेषः ॥ ८७ ॥ दाक्ष्येण वर्धते संयमाद्दाक्ष्यसंकोचात् प्रतिष्ठति प्रतिष्ठां स्थितिमेव गच्छति वर्धत इत्यर्थः ॥ ८८ ॥ बलहीनस्यावस्थामाह गृहेति खादति स्वापराधैस्तं संतापयति शुष्कं करोति मा
 घमां कर्कटी सेगवास्तदपत्यानि कर्कट्यानां शहेतुर्गर्भ एवेति प्रसिद्धं ॥ ८९ ॥ निर्धैर्यस्याह गृहमिति ॥ ९० ॥ ९१ ॥ मेमया ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥